

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

Υ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 2-12-97

Αριθ. Γνωμ. 16

Π ρ ο ς

Τον κ. Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου
που διευθύνει το Πρωτοδικείο Πειραιώς

Επί του διατυπωμένου ερωτήματός σας εάν πρέπει ή όχι να εισπράττονται δικαστικά έξοδα σε περίπτωση αναστολής εκτέλεσης της ποινής κατά τις διατάξεις των άρθρων 99 και 100 Π.Κ., η γνώμη μας έχει ως ακολούθως.

Με τις προαναφερθείσες διατάξεις και πριν την αντικατάσταση της πρώτης παραγράφου του άρθρου 99 Π.Κ. με την διάταξη του άρθρ. 1 § 2 Ν. 2207/1994, το μέτρο της αναστολής εκτελέσεως της ποινής ερρυθμίζετο ενιαίως για τις μέχρις ενός ορίου επιβαλλόμενες ποινές, με δυνητική ευχέρεια του δικαστηρίου παροχής της αναστολής και με την συνδρομή των καθοριζομένων στο άρθρ. 100 § 1 Π.Κ. προϋποθέσεων, του δικαστηρίου έχοντας πάντοτε την δυνατότητα να εξαρτήσει την αναστολή από την προηγούμενη πληρωμή των δικαστικών εξόδων, της αποζημίωσης και της επιδικασθείσης στον αδικηθέντα χρηματικής ικανοποίησης. Μετά όμως την, κατά τα ως άνω, επελθούσα τροποποίηση, διαχωρίζεται πλέον ο θεσμός της αναστολής σε υποχρεωτικό για το δικαστήριο εφόσον η επιβληθείσα ποινή δεν υπερβαίνει τα δύο έτη και εκείνος στον οποίο επιβλήθηκε

δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα του ενός μηνός, και σε δυνητικό όταν πρόκειται για καταδίκη σε φυλάκιση μεγαλύτερης των δύο (2) και μέχρι τριών (3) ετών υπό την αυτή ως άνω προϋπόθεση της μη προηγούμενης καταδίκης για κακούργημα ή πλημ/μα σε περιοριστική ποινή ανωτέρα του ενός (1) μηνός και επί πλέον εφόσον συντρέχει και ο οριζόμενος στην διάταξη της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 100 Π.Κ. όρος του να κρίνεται από το δικαστήριο ότι η εκτέλεση της ποινής δεν είναι αναγκαία για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αξιοποίνων πράξεων. Στην ως άνω και μόνο περίπτωση αναστολής, το δικαστήριο, κατά την διάταξη της τρίτης παραγράφου του ιδίου άρθρου Π.Κ., μπορεί, με διάταξή του, να εξαρτήσει την παροχή της από την προηγούμενη πληρωμή των δικαστικών εξόδων, όχι δε σε κάθε περίπτωση αναστολής, όπως συνέβαινε πριν από το νόμο 2207/1994. Η διαφοροποίηση αυτή είναι συνέπεια της νέας νομοθετικής ρύθμισης του όλου θέματος της αναστολής της ποινής και του ότι κατέστησε την παροχή της υποχρεωτική για την προαναφερθείσα περίπτωση, μη δυναμένη να εξαρτηθεί από την προηγούμενη πληρωμή των δικαστικών εξόδων, η βεβαίωση και είσπραξη των οποίων, σε περίπτωση που ο καταδικασμένος με αναστολή της ποινής δεν προσφέρεται στην πληρωμή τους, θα ακολουθεί την συνήθη και σύμφωνη με τις εγκυκλίους οδηγίες του Υπουργείου των Οικονομικών διαδικασία, όπως αυτή

λεπτομερέστερα προσδιορίζεται στο επισυνπτόμενο στο
ερώτημά σας έγγραφο του Προέδρου του Τριμελούς
Συμβουλίου Δ/νσης του Εφετείου Αθηνών.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Δημήτριος Δωρής

Π.Π.